

[Viggo Starcke.]

og venstres ærede ordfører hr. Alfred Bøgh rundt og siger: nu skal der spares, nu skal vi have en udgiftsreform. Det er fremskridt. Men hvorfor tog man ikke den stilling, da det var tid i 1949 og 1950, i 1951? Retsforbundet foreslog dengang desuden en frigørelse af handelen. Der er sket en stor afvikling af restriktionerne: tilskudsordningerne er, bortset fra mælkeordningen, faldet væk, rationeringen er blevet afviklet, men endnu mangler der en del restriktioner, og med hensyn til liberaliseringens fremme står Danmark helt nede i bunden imellem nationerne, kun Norge og Island er længere tilbage. Endelig foreslog vi en ekstraordinær statsgrundskyld på 1 pct. gennemført i 1950 og 1951 ud fra den realistiske bedømmelse, at en statsgrundskyld på 1 pct. ikke alene vil binde det beløb, den inddrager, men vil binde det kapitaliserede beløb, således at en grundskyld, der giver 80 mill. kr., vil neutralisere eller binde 2 milliarder kr. Vi ser med glæde, at en 1 pct.s grundskyld er foreslået af den høje regering, og vi imødeser med en vis forventning de forslag, som skal følge efter. Foreløbig har det radikale venstre haft visse betænkeligheder; men jeg kan da ikke tænke mig, at det radikale venstre skulle foretrække at gennemføre en tøjsskat fremfor den grundskyld, som det i år har haft på sit program i 50 år. Havde man gennemført det, som retsforbundet foreslog dengang, kunne man have undgået ståttestigninger og sandsynligvis fået skatteenedsættelser i stedet.

Endelig foreslog vi, at der skulle optages forhandlinger med nationalbanken om overgang til et sikkert og hæderligt pengevæsen med fri kursdannelse, som man har det i Canada og De Forenede Stater, således at man gennem kursdannelsen tillige får oplyst, om der føres en forkert pengepolitik, og dette vil ikke give et fald i den danske krone. I Danmark skal man f. eks. betale ca. 7 kr. for en amerikansk dollar, men vi kan i Danmark få omtrent de samme varer for 4 kr., som vi må betale 7 kr. for i Amerika, og pengene er dog det værd, som man kan få for dem af realiteter. Man kan så overveje, hvad man skal gøre ved de pengemidler, som er udpumpet, om man skal lade dem virke på den måde, at kronen vurderes til at være mindre værd, altså en delvis øde-

læggelse af pengevæsenet, eller man skal opsuge dem igennem skatter, direkte skatter eller indirekte skatter, gennem told, omsætningsafgift eller overbudgettering, eller om man vil inddrage dem igennem en grundskyld. Vi ser med nogen sorg på forslaget om at nedsætte den amtskommunale grundskyld med 7 mill. kr. og samtidig forøge den fælleskommunale indkomstskat med 10 pct. af hensyn til sygehusudgifterne; det er efter vort skøn at gå den gale vej.

Med hensyn til den grundskyld, som grundskyldskommissionens flertal har foreslået, er forudsætningerne for en betydelig reform på dette område tilstede, idet kommissionens flertal omfattede socialdemokratiet, det radikale venstre og retsforbundet, som tilsammen har flertal i dette høje ting. Flertallet i kommissionen blev desuden støttet af husmændenes repræsentanter, lejernes repræsentanter, kommissionens socialøkonomer og vurderingsekspertter. Der blev givet tilslutning både til princippet og til kommissionens forslag fra det radikale venstre, men der har været visse betænkeligheder og særlige ønsker fremme fra det radikale venstres side, f. eks. om et hurtigere tempo. Vil det ikke være muligt for det radikale venstre at klargøre, hvilke ændringsforslag det ønsker, således at en forhandling og en realitetspolitik kan komme i gang, og således at der kan skabes klarhed over, om det radikale venstre er for eller imod en grundskyldspolitik?

Jeg hørte i dag venstres ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, ligefrem opstille det som en betingelse for et forlig med den høje regering, at planerne om grundskyld skulle standses. Det viser meget tydeligt, hvilken hensigt venstre og konservative har bag al den uro og al den panik, de søger at skabe omkring pengepolitikken og valutaspørgsmålet.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, at han åbenbart som repræsentant for et liberalt parti ikke har opfattet, at grundskyld er en liberal politik og ikke en socialistisk politik. Grundskylden vil give billigere jord og derfor være til meget stor fordel for landbønderne.

De forslag, den høje regering har fremsat, skal jeg ikke gennemgå i detaljer. Det er dels stedet, dels tiden ikke til, og på en måde fortjener forslagene det heller ikke.